

D E C I Z I E

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nadejda Toma
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpata Nastas Rodica și de către avocatul acesteia Balmuș Ștefan prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei sediul central din 02 martie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

*Nastas Rodica XXXXX,
născută la XXXXXX, originară și
domiciliată or. XXXXXX, str. XXXXXX,
nr. XX, ap. XX*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.09.2017– 02.03.2018;

Instanța de apel: 05.04.2018–07.11.2018;

Instanța de recurs: 17.01.2019– 27.03.2019;

Asupra admisibilității recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 26 septembrie 2013, Nastas Rodica a fost condamnată în baza art.151 alin.(4) Cod penal la 8 ani închisoare.

S-a dispus încasarea de la R. Nastas în beneficiul lui A. Solovei paguba materială în sumă de 14 975 lei și dauna morală în sumă de 50 000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Nastas Rodica la 26 decembrie 2011, orele 04.30-05.45, aflându-se la domiciliul său în or. XXXXXX, str. XXXXXX, nr. XX, ap. XX, fiind în stare de ebrietate, în urma unei cerți cu partea vătămată Solovei Ghenadie, intenționat l-a zgâriat în regiunea brațului stâng, apoi i-a aplicat lovituri cu un obiect ascuțit tăietor-înțepător în regiunea brațului stâng și abdomenului, cauzându-i leziuni corporale grave, în rezultatul cărora a survenit decesul victimei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocații I. Gandrabur și Iu. Grajdan care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare.

În argumentarea apelului autorii au invocat că probele cercetate au fost greșit apreciate de instanța de fond, iar concluziile privind vinovăția inculpatei sunt neîntemeiate.

Au mai menționat că arma cu care s-au aplicat leziunile nu a fost găsită, nefiind demonstrată modalitatea și circumstanțele aplicării loviturilor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Colegiul penal a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că R. Nastas a comis infracțiunea incriminată.

5. Împotriva sentinței și deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Iu. Grajdan în numele inculpatei, care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare deoarece fapta nu a fost săvârșită de către R. Nastas.

În motivarea recursului s-a invocat că hotărârile de condamnare sunt bazate pe probe eronate apreciate.

Prin probele prezentate de acuzare nu se confirmă vinovăția lui R. Nastas în săvârșirea infracțiunii incriminate.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 noiembrie 2014 s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar declarat pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. Decizia instanței de recurs a fost atacată cu recurs în anulare de către avocatul P. Zamfir în numele inculpatei care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel pentru o examinare minuțioasă.

În susținerea soluției solicitate recurentul a invocat că, instanța de recurs insuficient și-a motivat soluția, nerespectând cerințele art. 6, 13 CEDO, încălcând dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, ce constituie viciu fundamental.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2015 s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. La 27 aprilie 2016 avocatul M. Gafton în numele inculpatei a declarat cerere de revizuire, care a invocat că leziunile corporale au putut fi provocate lui G. Solovei de alte persoane cu care decedatul se afla în relații ostile și anume S. Calciu, V. Poianschi sau E. Solovei, însă organul de urmărire penală nu a verificat și nu a exclus această versiune.

La fel s-a invocat că la momentul acordării ajutorului medical în instituția medicală atât lui Gh. Solovei cât și altui pacient vecin greșit i-a fost administrată soluția plasmă de sânge, în rezultatul cărui fapt ambii au decedat. Faptul dat se confirmă atât de inculpata R. Nastas cât și de martorii E. Roman și N. Anghelici, însă organul de urmărire penală nu a soluționat aceste chestiuni și nu a exclus versiunea că decesul lui Gh. Solovei ar fi putut surveni anume în urma acestor acțiuni.

10. Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 02 martie 2018, s-a respins ca neîntemeiată cererea de revizuire înaintată de către avocatul M. Gafton în numele inculpatei R. Nastas din motivul lipsei temeiurilor prevăzute la art.458 alin.(3) pct.2) Cod de procedură penală.

11. Nefiind de acord cu sentința cu apel a contestat-o avocatul Șt. Balmuș în numele condamnatei R. Nastas, care a solicitat admiterea apelului, dispunerea suspendării executării sentinței Judecătoriei Orhei din 26 septembrie 2013, pentru perioada examinării cauzei în procedură de revizuire, casarea integrală a sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 02 martie 2018 și trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea soluției solicitate s-au invocat următoarele argumente:

- hotărârile contestate sunt neîntemeiate și nemotivate;
- R. Nastas nu a comis infracțiunea incriminată.

11.1 Avocatul Șt. Balmuș la 18.05.2018 a depus un apel suplimentar motivat argumentând următoarele:

- la data de 27 aprilie 2016, avocatul M. Gafton în numele condamnatei a depus la Procuratura r-lui Orhei o cerere de revizuire a hotărârilor judecătorești irevocabile emise în privința cet. R. Nastas, invocând că organul de urmărire penală nu a soluționat și a exclus versiunea că cauzarea leziunilor corporale lui Gh. Solovei ar fi putut fi provocate de către cet. S.Calciu și cet. E. Solovei, care erau în relații ostile cu Gh. Solovei, precum și faptul survenirii decesului ca consecință a unor alte împrejurări invocate în cererea de revizuire;

- prin ordonanța din 26.05.2016 cererea de revizuire a fost respinsă pe motiv că lipsesc temeiuri prevăzute la art.458 CPP. Această ordonanță a fost contestată judecătorului de instrucție, care prin încheierea din 24.09.2016 a dispus anularea ordonanței din 26.05.2016 cu obligarea Procuraturii Orhei de a lichida încălcările stabilite, inițiind procedura de revizuire a procesului penal în vederea verificării datelor noi stabilite;

- instanța de judecată până în prezent nu s-a expus asupra argumentelor condamnatei R. Nastas și nu există o apreciere cu referire la admisibilitatea sau inadmisibilitatea probelor, ori alte careva contraargumente asupra argumentelor declarate de R. Nastas și anume cu referire la poziția ei procesuală, în partea ce ține de deschiderea procedurii de revizuire și rejudecarea cauzei penale în privința ei, instanța nu a prezentat;

- în sentința de condamnare este indicat că R. Nastas a comis fapta în stare de ebrietate, însă la materialele cauzei nu este nici o probă pertinentă care ar confirma această circumstanță;

- în sentință s-a indicat că incidentul a avut loc - „în cadrul unei certe” cu Gh. Solovei, urmată de aplicarea violenței fizice, însă acest fapt nu a fost confirmat de nimeni, or, prin declarațiile martorului A.Vasciuc - vecină, se confirmă că zgomote a auzit numai la sosirea ambulanței. Astfel nu este clară aplicarea violenței fizice la ora 5 dimineața în liniște totală și să nu fie auzită de nimeni. În rezultat se exclude comiterea faptei în urma unei cerți. Dovadă sunt declarațiile martorilor Solovei Elena, Alexei și Lidia, care au menționat că în cazul în care între R. Nastas și Gh. Solovei se certau, ultimul pleca acasă;

- declarațiile martorului E. Solovei care au fost puse la baza sentinței de condamnare sunt mincinoase și se combat prin actele cauzei;

- declarațiile martorului E. Solovei conțin foarte multe divergențe, care indică la faptul că aceasta la momentul incidentului era inadecvată, însă necătând la aceasta martorul cu certitudine declară precum că R. Nastas ar fi spus în mașina ambulanței „puiul meu revină-ți că nu o să mai servesc” (pe când din momentul sosirii ambulanței, în ambulanță până la spital Rodica isteric în stare de șoc striga „vă rog frumos mai repede ”. Consideră că, declarațiile lui E. Solovei sunt mincinoase, iar instanța de judecată fiind indusă în eroare prin negarea faptului precum că la spital nu a discutat cu Ghenadie nimic, deoarece acesta era inconștient. Din toate acestea rezultă un interes dubios din partea lui E. Solovei;

- între sora decedatului și decedatul Ghenadie deseori se iscau conflicte, aceștia chiar se băteau între ei, ea sărea la bătaie și la mama sa, martori la astfel de scene au fost G. Beschieru, N. Bobilev, Tcaci, care este fratele susnumitelor, și însăși decedatul. E. Solovei a avut conflicte cu mai multe persoane cu care în diferite localuri s-a bătut;

- probele și argumentele invocate de R. Nastas și avocatul acesteia au fost neîntemeiat respinse;

- în privința condamnatei sunt aplicabile prevederile art.462 alin. (5) Cod de procedură penală și anume suspendarea executării sentinței Judecătoriei Orhei din 26.09.2013, pentru perioada examinării cauzei în procedură de revizuire, ținând cont de faptul că, starea

sănătății copilului minor aflat la întreținerea cet. R. Nastas încă din perioada nașterii este complicată și problematică, ceea ce se atestă inclusiv prin copiile copiile actelor medicale, anexate la materialele cauzei;

- instanțele judecătorești nu au dorit să ia în considerare motivele invocate de apărare, și le-au respins ca nefondate apreciindu-le critic.

- în speță au fost aplicate eronat normele de drept material și procesual, iar pe lângă aceasta nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei. Consideră că hotărârile instanțelor judecătorești sunt bazate numai pe declarații verbale ale martorilor și pe presupuneri, însă nu pe probe pertinente și admisibile.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018 apelul declarat a fost respins ca nefondat.

În motivarea deciziei instanța de apel a invocat că în cererea de revizuire avocatul M. Gafton indică că leziunile corporale lui Gh. Solovei puteau fi cauzate de alte persoane, precum că lucrătorii medicali greșit au administrat soluția plasmă de sânge decedatului, nu au fost audiați martorii A. Popa, colaborator de poliție, A. Gonciar și N. Atamanenco, nu a fost verificată corespondența tehnică de SMS efectuată de pe telefonul lui Gh. Solovei.

În cadrul ședinței de judecată din instanța de apel condamnată și avocatul acesteia au invocat revizuirea în temeiul prevederilor art.458 alin.(3) Cod de procedură penală, prezentând, în acest sens, denunțul cet. Ig. Florea și cererea acestuia de aplicare a prescripției și ordonanța procurorului în Procuratura Rezina, I. Bernaz, din 06.07.2018 prin care s-a constatat că martorul, Ig. Florea, la 01.12.2011, fiind audiat în cadrul urmăririi penale în calitate de martor și în instanța de judecată a depus cu bună știință declarații mincinoase, considerând că, în cazul dat, în acțiunile lui Ig. Florea persistă elementele infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal, însă nu a fost pornită urmărirea penală, deoarece a intervenit termenul de prescripție, prin ce se demonstrează versiunea condamnată, R. Nastas, cu privire la nevinovăția sa.

Astfel instanța de apel a conchis că în speță nu au fost stipulate cu claritate temeiurile de revizuire pe care le invocă partea apărării.

Colegiul penal analizând temeiurile invocate a conchis că instanța de fond a concluzionat corect și just că argumentele invocate de partea apărării, în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile de revizuire prevăzute de art.458 alin.(3) Cod de procedură penală.

Astfel, referitor la primul temei prevăzut de art. 458 alin.(3) pct. 1) Cod de procedură penală și anume faptul că s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu judecarea cauzei, Colegiul Penal a reținut următoarele: prin ordonanța din 06.07.2018 s-a dispus neînceperea urmăririi penale în privința lui Ig. Florea în baza art.312 alin. (2) lit. a) Cod penal deoarece a intervenit termenul de prescripție de atragere la răspundere penală. În textul acestei ordonanțe, s-a constatat faptul că potrivit procesului verbal de audiere a martorului din 01.12.2011, cet. Florea Igor a declarat că la data de 25.11.2011,aproximativ la ora 23:45, la Barul „Petrovca” din or. Rezina, a văzut un conflict între R. Nastas și Gh. Solovei, în rezultatul căruia R. Nastas i-a aplicat lui Gh. Solovei o lovitură cu palma peste față. Ulterior, la data de 12.12.2012, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată și fiind din nou preîntâmpinat pentru răspunderea penală prevăzută de art.312 CP, martorul a declarat că în circumstanțele mai sus descrise nu a văzut careva conflicte între R. Nastas și Gh. Solovei.

La acest capitol, instanța de apel reține că, declarațiile false ale martorului, Ig. Florea, nu au dus la soluționarea eronată a cauzei și pronunțarea unei hotărâri ilegale și neîntemeiate. Or, instanța de apel în decizia din 23 iunie 2013 și-a bazat soluția de recunoaștere a vinovăției lui R. Nastas în baza art.151 alin.(4) Cod penal inclusiv pe declarațiile depuse de Ig. Florea în cadrul ședinței de judecată și nu le-a reținut pe cele depuse la urmărirea penală. Astfel instanțele de judecată nu și-au bazat concluziile pe depozițiile martorului Ig. Florea date la urmărirea penală, dar le-au reținut pe cele depuse în cadrul cercetării judecătorești.

Tot aici Colegiul penal a reținut că concluziile instanței de fond și apel privind vinovăția lui R. Nastas în săvârșirea infracțiunii incriminate nu s-au bazat în exclusivitate pe depozițiile martorului Ig. Florea, dar pe un cumul de probe care, fiind cercetate și apreciate în ansamblu, au permis instanțelor de a-și forma convingerea că R. Nastas este vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Referitor la cel de-al doilea temei anume prevăzut de art.458 alin.(3) pct. 2) Cod de procedură penală, s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă”, Colegiul penal a reținut că din noile mijloace de probă prezentate în procedura în revizuire și anume denunțul cet. Ig. Florea, cererea cet. Ig. Florea de aplicare a prescripției și ordonanța procurorului în procuratura Rezina, I. Bernaz, din 06.07.2018 de neîncepere a urmăririi penale în privința lui Ig. Florea, deoarece a intervenit termenul de prescripție, cât și stenograma discuțiilor dintre V. Poianschi și Ig. Florea, cu varianta electronică-audio, cu CD, prin prisma cumulului de probe puse de instanță la baza sentinței de condamnare, nu demonstrează că soluția adoptată anterior de instanța de judecată este una ilegală.

Instanța de apel, studiind și analizând materialele cauzei penale și audiind părțile, a constatat că vina lui R. Nastas în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal se dovedește pe deplin prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, instanțele de judecată pe deplin au constatat starea de fapt și de drept și au dat o apreciere juridică corectă probelor examinate, just încadrând acțiunile dânzei.

Argumentele invocate de apărător, precum că fapta a fost comisă de alte persoane au fost respinse, acestea fiind verificate până la deschiderea procedurii de revizuire fiind subiectul cercetării judecătorești.

De asemenea, Colegiul penal a respins ca neîntemeiat și argumentul invocat de apărător referitor la existența circumstanțelor noi, care nu au fost cunoscute de instanțele judecătorești până la deschiderea procedurii de revizuire, deoarece careva probe ce ar servi temei de achitare a lui R. Nastas pe art.151 alin.(4) Cod penal nu au fost stabilite.

Colegiul a respins argumentele apărării referitor la faptul că instanțele au pronunțat hotărâri neîntemeiate și nu au luat în considerație versiunea și argumentele apărării precum că leziunile corporale i-au fost cauzate lui Gh. Solovei de către E. Solovei sau alte persoane, deoarece aceste alegații ale apărării au fost subiect de cercetare în instanța de fond și verificate de instanțele ierarhic superioare fiind apreciate ca o poziție de apărare.

Instanța de apel a mai reținut că, reieșind din materialele cauzei penale, pe parcursul judecării cauzei în instanța de fond, la etapa audierii inculpatei și administrării probatoriului de către partea apărării, nu au fost invocate careva motive, care să pună la dubii condamnarea inculpatei pentru comiterea infracțiunii imputate.

La fel instanța de apel a reținut, că au fost verificate și alegațiile apărării privind neglijența medicală și transfuzia incorectă a plasmei care a și dus la decesul lui Gh. Solovei, fapt ce a fost combătut prin răspunsul nr.01-708 din 09.08.2017 parvenit din partea ÎMSP SR Rezina

În concluzie Colegiul penal a conchis că, la examinarea cererii de revizuire nu s-au stabilit careva circumstanțe de care nu avea cunoștință instanța atunci când a dat hotărârea în cauză, la fel, după cum, nu s-au stabilit nici alte temeuri prevăzute de lege pentru revizuirea procesului penal, iar cele invocate de apărător nu constituie teme de revizuire a procesului penal în ordinea art.458 Cod de procedură penală, deoarece atât R. Nastas, cât și apărătorul acesteia, au făcut cunoștință cu materialele cauzei penale după finisarea urmăririi penale și nu au înaintat careva cereri privind efectuarea acțiunilor de urmărire penale suplimentare, totodată nu au fost înaintate careva obiecții privind nulitatea actelor invocate. Respectiv, aceste argumente a părții apărării sunt doar niște presupuneri și nu constituie circumstanțe noi de care nu cunoștea instanța la pronunțarea hotărârii, drept urmare nu pot servi teme pentru revizuirea procesului penal.

Instanța a concluzionat că și argumentele apărării privind lipsa gălăgiei în apartamentul condamnatei la momentul când i se incriminează comiterea faptei, contestarea stării de ebrietate de către R. Nastas, invocarea lipsei oricărui conflict a lui Gh. Solovei, faptul că aceasta nu l-a zgâriat, nu i-a cauzat vătămări corporale sunt nefondate și le-a respins, dat fiind faptul că acestea au fost obiect de studiu al instanțelor de judecată și la momentul pronunțării hotărârilor, precum și examinate de Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție și lor li s-a dat apreciere critică.

De asemenea, Colegiul a conchis că nu pot fi reținute nici argumentele apărării privind divergențele în depozițiile succesului legal al victimei A. Solovei, martorilor acuzării E. Solovei, L. Solovei și faptul că acestea sunt rudele victimei și au influențat depunerea depozițiilor mincinoase de ceilalți martori ai acuzării, deoarece nu au fost prezentate careva hotărâri judecătorești ce ar confirma depunerea declarațiilor mincinoase de martorii acuzării în speța dedusă judecării, care au fost puse la baza sentinței de condamnare a lui R. Nastas. La fel nu au fost stabilite în cadrul IP Rezina prezența unor plângeri în privința cet. E. Solovei, iar din numele cet. E. Solovei a fost înregistrată o plângere de tragere la răspundere a cet. I. Brînă și S. Țurcan care permanent o amenință cu răfuială fizică.

În concluzie instanța de apel a menționat că argumentele expuse atât în cererea de revizuire, cât și în declarațiile date în ședința de judecată a condamnatei R. Nastas au fost apreciate și elucidate atât prin sentința instanței de fond cât și prin decizia instanței de apel, instanțele date au examinat fondul cauzei, concluziile instanțelor de fond au fost menținute de către Curtea Supremă de Justiție. Astfel depozițiile și argumentele inculpatei au fost apreciate critic, aceasta fiind poziția de apărare a condamnatei, însă lipsită de probe justificative.

Referitor la alegațiile invocate precum că martorii acuzării au dat declarații mincinoase adică, influențate de martorul E. Solovei, Colegiul a reținut că acestea sunt declarative, or, lipsa la materialele cauzei a unor astfel de înscrisuri nu pot fi reținute ca fiind întemeiate, aceasta fiind poziția de apărare a condamnatei, însă lipsită de probe justificative.

În concluzie instanța de apel a relevat că instanța de fond a constatat în mod just că motivele invocate de către revizuenți nu se încadrează în lista exhaustivă a temeiurilor de revizuire enumerate în art.458 Codului de procedură penală, astfel încât cererea de revizuire

înaintată de apărătorul M. Gafton în numele condamnatei R. Nastas, corect și legal a fost respinsă ca nefondată.

14. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești pronunțate cu recurs ordinar le-a contestat inculpata R. Nastas, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită, casarea sentinței Judecătoriei Orhei sediul central din 02 martie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018 cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, argumentând următoarele:

- instanțele de fond au considerat probată acuizarea formulată, însă aceste concluzii sunt bazate pe o apreciere arbitrară și părtinitoare a probelor administrate de partea acuzării și ignorarea argumentelor apărării;

- deși ambele instanțe au redat în conținutul hotărârilor depozițiile lui R. Nastas, însă acestea nu au fost analizate, fiind respinse din motiv că au fost depuse cu scop de a evita răspunderea penală, însă din toate probele cercetate rezultă că R. Nastas nu a comis infracțiunea pentru care la moment execută pedeapsa;

- în ședințele de judecată nu au fost audiați martorii E. Solovei, L. Solovei, E. Marchitan, I. Hanganu, C. Hanganu, T. Paraschiv, L. Matfei și Iu. Gherlovan, succesorul părții vătămate;

- versiunea înaintată de R. Nastas referitor la faptul că lui Gh. Solovei i-au fost cauzate leziunile de către o altă persoană și nu de R. Nastas nu a fost combătută.

14.1 Recurs împotriva hotărârilor judecătorești a declarat și avocatul Șt. Balmuș în numele inculpatei, care solicită admiterea cererii de recurs, iar în cazul în care se va constatat prezența temeiurilor reflectate în art.427 alin.(1) pct.2) și 5) Cod de procedură penală, să se dispună suspendarea executării sentinței Judecătoriei Orhei din 26.09.2013 pentru perioada examinării cauzei în procedură de revizuire, prin prisma prevederilor art.462 alin.(5) Cod de procedură penală cu admiterea integrală a cerințelor, casarea sentinței Judecătoriei Orhei sediul central din 02.03.2018 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 07.11.2018 cu dispunerea rejudecării cauzei

În cazul în care se va constata prezența temeiurilor prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 10), 13) Cod de procedură penală, recurentul solicită să se dispună casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 26.09.2013, rejudecarea cauzei cu aplicarea prevederilor art.385 alin.(4) Cod de procedură penală și reducerea pedepsei stabilite lui R. Nastas cu stabilirea pedepsei închisorii pe o perioadă de 5 ani 4 luni, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În argumentarea recursului s-au invocat următoarele:

- acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe pertinente și concludente care ar demonstra vinovăția lui R. Nastas în comiterea infracțiunii incriminate;

- în cazul recuzării procurorului V. Machidon au fost încălcate prevederile art.54 și 33 Cod de procedură penală;

- atât în ședința instanței de fond în perioada 03.11.2017-02.03.2018 cât și în instanța de apel în perioada 02.05.2018-07.11.2018 reprezentantul părții vătămate A. Solovei nu a fost citat, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art.art.413, 319 și 323 Cod de procedură penală;

- instanța de fond, la stabilirea pedepsei lui R. Nastas, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod de procedură penală și explicațiilor expuse în Hotărârea Plenului CSJ nr.8 din 11.11.2013, care prevede că pentru infracțiuni deosebit de grave în privința persoanelor adulte, pedeapsa nu poate fi coborâtă mai jos de 2/3 din minimumul pedepsei prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia se condamnă persoana;

- pe parcursul urmăririi penale, au fost admise încălcări procedurale care cad sub incidența normelor art.94 alin.(1) pct. 2), 4) și 8), art.251 alin.(2) Cod de procedură penală, unele fiind vădit în contradicție cu art.6 CEDO;
- în speță urmează a fi aplicate prevederile art.10 Cod penal, deoarece a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului și în conformitate cu prevederile art.385 alin.(4) Cod de procedură penală pedeapsa stabilită lui R. Nastas urmează a fi redusă;
- decizia instanței de apel este neîntemeiată deoarece este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești;
- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

15. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând respingerea acestora, deoarece argumentele la care se referă recurenții sunt neîntemeiate. Mai mult, argumentele date au fost anterior invocate în cererea de revizuire și apel, acestea fiind obiect de examinare în instanțele ierarhic inferioare.

A mai menționat că instanțele inferioare s-au pronunțat cu privire la vinovăția lui R. Nastas , iar Codul de procedură penală indică expres care sunt temeiurile de revizuire ale unei hotărâri judecătorești, astfel că motivele invocate privind nevinovăția inculpatei nu se regăsesc printre acestea.

16. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat

Analizând decizia atacată, Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel corect a menținut concluzia primei instanțe privind respingea cererii de revizuire înaintată de avocatul M. Gafton în numele condamnatei, deoarece la judecarea apelului declarat de avocatul Ig. Balmuş în numele condamnatei R. Nastas, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.13 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurenți, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Potrivit art.458 alin.(3) pct.2) Cod de procedură penală, revizuirea în privința unei hotărâri irevocabile poate fi cerută în latura penală în cazul în care s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat.

Din conținutul normei vizate rezultă că revizuirii pot fi supuse hotărârile irevocabile a instanțelor de fond, pronunțate pe fondul cauzei penale cum sunt sentința de achitare, de condamnare ori de încetare a procesului penal.

Conform art.465 Cod de procedură penală, sentințele instanței de revizuire, date în conformitate cu art.art.462 alin.(4), 464 Cod de procedură penală, pot fi supuse apelului și recursului potrivit prevederilor art.art.400 și 420 Cod de procedură penală.

De aici rezultă că, condamnată R. Nastas și avocatul acesteia Șt. Balmuș, folosind calea recursului ordinar, urmau să respecte prevederile art.430 pct.5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea nu din punct de vedere a stării de fapt, dar a problemei de drept și dacă aceasta este de importantă și confirmă că s-a comis o eroare care urmează a fi corectată.

Astfel, deși recurenții în recurs indică temeiurile de drept prevăzute la pct.2), 5), 6), 8), 10), 13) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, însă întreaga argumentare se rezumă la faptul că instanțele au dat apreciere greșită probelor cercetate pe cauza dată, temei care nu se regăsește în prevederile normei sus menționate.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul invocat de condamnată R. Nastas care susține că versiunea referitor la faptul că lui Gh. Solovei i-au fost cauzate leziunile de către o altă persoană și nu de R. Nastas nu a fost combătută, or, atât din textul sentinței (f.d.120 vol. IV, f.d.162-163 vol. V) cât și a deciziei contestate, rezultă că instanțele s-au pronunțat asupra acestor argumente și au menționat că în urma cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva circumstanțe noi care ar demonstra nevinovăția inculpatei și ar confirma versiunea acesteia.

În continuare, analizând decizia contestată, Colegiul reține că este justă și întemeiată concluzia instanței de apel referitor la faptul că în speță nu s-au stabilit alte circumstanțe de care nu avea cunoștință instanța atunci când a dat hotărârea. Colegiul menționează că sub noțiunea de „*alte circumstanțe de care nu avea cunoștință instanța*” trebuie de înțeles circumstanțe, fapte sau împrejurări noi, necunoscute de instanță. În speța discutată circumstanțele, faptele, împrejurările, la care fac trimitere recurenții, sunt declarațiile martorilor, însă declarațiile acestora au fost verificate în cadrul examinării cauzei în fond, care în urma cercetării probelor atât a apărării, cât și a acuzării a dedus că în speță a fost pe deplin dovedită vinovăția condamnatei R. Nastas, iar versiunea precum că leziunile corporale depistate la Gh. Solovei au fost cauzate de către alte persoane sau moartea acestuia a survenit în urma administrării greșite a preparatelor de către personalul medical, a fost combătută, prin urmare acestea sunt fapte deja cunoscute, apreciate și stabilite prin hotărârea judecătorească.

Colegiul penal reține că, argumentele invocate de apărare precum că în speță nu s-a demonstrat prin careva probe vinovăția lui R. Nastas, nici de cum nu pot fi considerate ca circumstanțe noi de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii de condamnare. Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel corect au conchis de a respinge cererea de revizuire a hotărârilor de condamnare în privința lui R. Nastas, deoarece circumstanțele expuse în cererea de revizuire au fost deja cunoscute și apreciate în procedura examinării fondului cauzei în instanțele de fond, de apel și de recurs, iar după irevocabilitatea hotărârilor date, careva circumstanțe noi, care nu erau cunoscute la examinarea cauzei în fond, nu s-au stabilit.

Argumentele invocate în recurs privind aprecierea probelor țin de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru

recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor, au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ceea ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept. Însă, din conținutul recursului nu rezultă că hotărârile atacate să conțină o careva eroare de drept care ar afecta și care ar constitui temei de casare a acestora

În continuare Colegiul penal va respinge ca neîntemeiate alegațiile avocatului Ig. Balmuș prin care se indică că în cazul recuzării procurorului V. Machidon au fost încălcate prevederile art.art.54 și 33 Cod de procedură penală și astfel s-a comis o eroare prevăzută la art.427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, or instanța de fond prin încheierea din 22.02.2018 a respins cererea de recuzare formulată de către avocatul Șt. Balmuș argumentându-și just și clar concluzia. Potrivit art.35 alin.(3) Cod de procedură penală, încheierea instanței de judecată asupra recuzării nu este susceptibilă de a fi atacată.

Referitor la alegațiile avocatului Șt. Balmuș prin care se indică că în speță a nu a fost citat succesorul legal al părți vătămate prin ce s-a comis eroarea de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, Colegiul reține, că într-adevăr din materialele cauzei se constată că succesorul legal al părții vătămate nu a fost citat în ședința instanței de fond, însă acest argument avocatul nu l-a invocat în cererea de apel, iar conform prevederilor art.427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care a fost invocat în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Tot aici, Colegiul reține că atât în prima instanță cât și în instanța de apel atât condamnată, cât și avocatul acesteia nu au solicitat prezența succesorei părții vătămate, iar în textul recursului nu au invocat ce drepturi i-au fost încălcate lui R. Nastas prin neprezența succesorei părții vătămate la ședințele de judecată.

În continuare instanța de recurs consideră irelevant argumentul avocatului Șt. Balmuș, care invocă că instanța de fond la stabilirea pedepsei lui R. Nastas nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod de procedură penală și explicațiilor expuse în Hotărârea Plenului CSJ nr. 8 din 11.11.2013, care prevede că *„pentru infracțiuni deosebit de grave în privința persoanelor adulte, pedeapsa nu poate fi coborâtă mai jos de 2/3 din minimul pedepsei prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia se condamnă persoana.”*

La acest capitol Colegiul ține să menționeze în primul rând, că critica referitor la stabilirea pedepsei nu poate fi invocată în prezenta procedură, or prin hotărârile contestate instanțele au dispus respingerea cererii de revizuire, astfel lui R. Nastas nu i s-a stabilit pedeapsa pentru infracțiunea comisă.

În al doilea rând, explicațiile expuse în Hotărârea Plenului CSJ nr.8 din 11.11.2013 la care face referire recurentul, se referă la cazul în care persoanei recunoscute vinovate i se stabilește pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, fapt care nu este incident speței, deoarece în prezenta cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale, iar instanța i-a numit pedeapsa lui R. Nastas în limitele normei penale în baza căreia a condamnat-o.

Referitor la argumentul invocat de avocatul Șt. Balmuș prin care se indică că pe parcursul urmăririi penale, au fost admise încălcări procedurale care cad sub incidența normelor art.94 alin.(1) pct. 2), 4) și 8), art.251 alin.(2) Cod de procedură penală, unele fiind vădit în contradicție cu art. 6 CEDO, Colegiul reține că în textul recursului nu este descrisă și argumentată esența încălcărilor respective, prin urmare instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica acest argument de vreme ce recurentul nu a invocat ce încălcări concrete a admis organul de urmărire penală, care raportate la normele procesual penale au

dus la încălcarea art. 6 CEDO „dreptul la un proces echitabil”.

Totodată, instanța de recurs verificând cauza sub aspectul comiterii erorii de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.13) Cod de procedură penală, conchide că o astfel de eroare în speța discutată nu a fost comisă, or, în prezenta cauză nu s-a constatat că în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei lui R. Nastas i s-ar fi încălcat grav drepturile ce derivă din calitatea procesuală a acesteia, astfel că temei de a aplica prevederile art.385 alin.(4) Cod de procedură penală și de a reduce pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 26.09.2013 nu s-au stabilit.

Generalizând cele menționate instanța de recurs conchide, că în speța examinată n-a fost constatată prezența erorilor de drept semnalate de recurenți, care ar servi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare, declarate de către condamnată R. Nastas și avocatul acesteia Șt. Balmuș se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

17. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpata Nastas Rodica și de către avocatul acesteia Balmuș Ștefan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018 în cauza penală în privința lui *Nastas Rodica*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 aprilie 2019.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac